

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 16C/355/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7211235846
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Pella
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2015:7211235846.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II, samosudcom JUDr. Rastislavom Pellom, v právnej veci žalobcu: J. I., narodený: XX.XX.XXXX, bytom: R. Č.. X, S., zastúpený advokátom: JUDr. Igor Raáb, sídlo: Kuzmányho č. 57, Košice, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., sídlo: Teplická č. 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, v konaní o zrušení rozhodcovského rozsudku s príslušenstvom

rozhodol:

I. Rozsudok Rozhodcovského súdu rozhodcu JUDr. Radima Kuchtu sp. značka MVS 123/2010 zo dňa 23.11.2011, sa zrušuje.

II. Rozhodcovská doložka v Hlave 16, § 16.19 úverových zmluvných podmienok žalovaného, ktoré sú súčasťou Úverovej zmluvy č.: SUA09/002045 zo dňa 21.7.2009, je neprijateľná.

III. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 640,02 eur, ktoré je povinný zaplatiť právnomu zástupcovi žalobcu advokátovi JUDr. Igorovi Raábovi v lehote 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou podanou na súde dňa 20.12.2011 domáhal proti žalovaným (žalovaný uvedený v záhlaví rozsudku - pôvodne ako žalovaný v 2. rade a proti žalovanému v 1. rade JUDr. Radimovi Kuchtovi, rozhodcovi, ktorý sporný rozhodcovský rozsudok vydal) vydania rozsudku v nasledovnom znení: „1. Súd Rozhodcovský rozsudok sp. zn. MVS 123/2010 rozhodcu JUDr. Radima Kuchtu zo dňa 23. novembra 2011 zrušuje. 2. Súd určuje rozhodcovskú doložku obsiahnutú v Hlave 16, § 16.19 úverových zmluvných podmienok žalovaného v 2. rade, tvoriacich súčasť úverovej zmluvy č.: SUA09/002045 zo dňa 21.7.2009, za neprijateľnú zmluvnú podmienku. 3. Súd priznáva žalobcovi náhradu trov konania.“

Žalobca odôvodnil svoju žalobu tak, že vyššie citovaný rozhodcovský rozsudok, ktorým bol žalovaný v 1. rade ako rozhodcom zaviazaný zaplatiť žalovanému v 2. rade sumu 13.372,39 eur s príslušenstvom navrhuje zrušiť z dôvodov daných § 40 ods. 1 písm. c) a j) Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Žalobca konkrétne namietal, že zmluvné podmienky v príslušnej zmluve, ktoré upravujú v danom vzťahu rozhodcovské konanie, sú podľa neho neprijateľnou zmluvnou podmienkou, a preto je táto podmienka podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. Žalobca tiež namietal, že dohoda zmluvných strán o tom, že majetkové spory vzniknuté z daného vzťahu bude rozhodovať výlučne rozhodca je tiež neprijateľnou (z tohto dôvodu neplatnou) podmienkou, a to s poukazom na znenie § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka. Neskôr žalobca na podporu svojho stanoviska tiež uviedol, že pri uzatváraní príslušnej úverovej zmluvy nemal možnosť ovplyvniť znenie zmluvy a jej všeobecných podmienok, pretože išlo o tzv. formulárové podmienky do ktorých nemohol zasiahnuť. V tomto smere žalobca prezentoval svoje

stanovisko, že takéto formulárové podmienky a zmluvy, kde pri vzniku zmluvy nemôže spotrebiteľ vzniesť nejaký svoj protinávrh zmluvy, nie sú vo všeobecnosti v spotrebiteľských vzťahoch prijateľné.

Žalovaný v 1. rade navrhol žalobu voči sebe ako nedôvodnú zamietnuť a vzdal sa svojho práva na nahradenie trov súdneho konania. Svoje stanovisko odôvodnil námietkou nedostatku vlastnej pasívnej legitímácie v tomto súdnom konaní. Žalovaný v 2. rade poukázal na zvyčajnú rozhodovaciu prax, ktorá mu v tomto smere dáva za pravdu a ďalej uviedol, že podľa § 43 ods. 1 Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní súd po zrušení rozhodcovského rozsudku pokračuje ďalej v konaní v rozsahu žaloby podanej na rozhodcovskom súde a samotný rozhodca nie je, respektíve nebol účastníkom tohto konania. Žalovaný v 1. rade tiež uviedol, že vo veci nemôže vypovedať, pretože v tomto mu bráni povinnosť dodržiavať mlčanlivosť podľa § 8 Zákona č. 244/2001 Z.z. o rozhodcovskom konaní.

Žalovaný v 2. rade sa k veci vyjadril tak, že nesúhlasí so žalobným návrhom a navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Ohľadom svojich trov konania uviedol, že nepožaduje priznať právo na ich nahradenie. Svoje stanovisko odôvodnil tak, že v danom prípade nie sú splnené žalobcom uvádzané dôvody na zrušenie predmetného rozhodcovského rozsudku, t.j. neboli naplnené dôvody uvedené v § 40 ods. 1 písmená c) a j) zákona č. 244/2001 Z.z. o rozhodcovskom konaní, pretože príslušná rozhodcovská zmluva nie je neplatná a neboli porušené všeobecne záväzné predpisy na ochranu práv spotrebiteľa. K námietke žalobcu, že v podmienkach úverovej zmluvy bola dohoda o tom, že spory budú riešené výlučne prostredníctvom rozhodcovského konania sa tento žalovaný vyjadril tak, že toto nie je pravda, pričom poukázal na znenie bodu 16.20 Hlavy 16 podmienok, podľa ktorého klient mal možnosť domáhať sa rozhodnutia sporu začatého na základe jeho návrhu aj na všeobecnom súde. Žalovaný v 2. rade tiež uviedol, že žalobca podpísal zmluvu ako osoba plne spôsobilá na právne úkony, zmluvu podpisoval dobrovoľne a nikto ho k podpisaniu zmluvy nenútil.

Konajúci prvostupňový súd vo veci už raz meritórne rozhodol a to svojim Rozsudkom zo dňa 10.10.2012, ktorým žalobu ako nedôvodnú voči žalovaným v 1. a 2. rade v plnom rozsahu zamietol a žalovaným náhradu trov konania nepriznal. Toto svoje rozhodnutie súd odôvodnil konštatovaním, že nepovažuje predmetnú úverovú zmluvu aj s jej rozhodcovskou doložkou za neplatnú, pretože nie sú v rozpore so zákonom a nie sú dané zákonné dôvody na zrušenie vydaného sporného rozhodcovského rozsudku. Zamietnutie žaloby voči žalovanému v 1. rade (rozhodcovi) zamietol aj z dôvodu absencie jeho hmotnoprávnej legitímácie v spore.

Proti vyššie citovanému rozsudku podal žalobca odvolanie. O tomto odvolaní odvolací Krajský súd v Košiciach dňa 27.5.2014 rozhodol svojim Rozsudkom sp. značka 6Co/27/2013 tak, že predmetný prvostupňový rozsudok potvrdil v časti, ktorou bola žaloba voči žalovanému v 1. rade zamietnutá a rozsudok zrušil v časti zamietnutia voči žalovanému v 2. rade ako aj vo výroku o náhrade trov konania medzi žalobcom a žalovaným v 2. rade. Z uvedeného vyplýva, že predmetom ďalšieho konania bol pôvodný žalobný návrh avšak iba voči žalovanému Home Credit Slovakia, a.s..

Žalobca zastúpený svojim synom V. I. a žalovaný dňa 21.7.2009 uzavreli Úverovú zmluvu č. SUA09/002045, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalobcovi vo výške 8.580,00 eur na účel zakúpenie motorového vozidla. Predmetný úver mal byť splatený 72 pravidelnými mesačnými splátkami vo výške po 249,93 eur najneskôr do dňa 18.7.2015. Zmluva obsahuje všetky zákonné náležitosti a po svojej obsahovej a aj formálnej stránke je v súlade so zákonom. Tieto skutočnosti súd zistil z obsahu citovanej zmluvy a z výpovede svedka V. I. na pojednávaní dňa 6.6.2012.

Súčasťou úverovej zmluvy boli aj jej Úverové zmluvné podmienky. Predmetné podmienky boli žalobcovi (respektíve jeho splnomocnenému zástupcovi) odovzdané pri podpísaní úverovej zmluvy a žalobca ich potvrdil svojim podpisom (podpisom splnomocneného zástupcu). Bod 16.19 Hlavy 16 Úverových podmienok vo svojej prvej vete obsahuje nasledovné ustanovenia: „Zmluvné strany sa dohodli, že majetkové spory vzniknuté z tejto zmluvy alebo v súvislosti s ňou, budú rozhodované jediným rozhodcom. Jediný rozhodca bude určený JUDr. Radimom Kuchtom, narodeným XX.X.XXXX, so sídlom W. XXXX, XXX XX Z. a to zo Zoznamu rozhodcov, vedeného JUDr. Radimom Kuchtom, ktorý je v Zozname rozhodcov tiež uvedený a je teda oprávnený za rozhodcu určiť sám seba.“ Bod 16.20 Hlavy 16 Úverových podmienok obsahuje nasledovné ustanovenia: „Zmluvné strany sa dohodli na tom, že klient je oprávnený domáhať sa rozhodnutia sporu začatého na základe jeho návrhu aj na všeobecnom súde, pričom miestna príslušnosť súdu sa riadi sídlom spoločnosti. V takom prípade sa podaním návrhu na

všeobecný súd ruší platnosť rozhodcovskej doložky v ustanovení § 16.19 týchto ÚP pre tento konkrétny spor.“ Tieto skutočnosti súd zistil z citovanej úverovej zmluvy z jej Úverových zmluvných podmienok a z výpovede svedka V. I. na pojednávaní dňa 6.6.2012.

Žalovaný svojim podaním zo dňa 4.5.2010 doručeným rozhodcovi JUDr. Radimovi Kuchtovi dňa 10.5.2010 podal voči žalobcovi žalobu, ktorou sa voči nemu domáhal zaplatenia pohľadávky vo výške 13.372,39 eur a to titulom nárokov z vyššie uvedeného zmluvného vzťahu (Úverová zmluva č. SUA09/002045 zo dňa 21.7.2009). Žalobca sa v tomto rozhodcovskom konaní voči nároku uplatnenému žalovaným bránil a navrhol mu nevyhovieť. Na svoju obranu žalobca poukázal na skutočnosť, že došlo k odstúpeniu od kúpnej zmluvy, na ktorú mu bol predmetný úver poskytnutý, pričom predajca mal povinnosť peniaze zaplatené z úveru vrátiť, avšak to už žalobca nevedel nijako ovplyvniť. Napriek námietkam žalobcu JUDr. Radim Kuchta ako konajúci rozhodca podľa Zákona č. 244/2001 Z.z. o rozhodcovskom

konaní vydal dňa 23.11.2011 svoj Rozhodcovský rozsudok sp. zn. MVS 123/2010, ktorým bol žalobca zaviazaný zaplatiť žalovanému 13.372,39 eur istiny spolu s príslušenstvom, a to v lehote 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodcovského rozsudku. Predmetný rozsudok bol žalobcovi doručený dňa 25.11.2011. Tieto skutočnosti súd zistil zo žalobného návrhu, z citovaného Rozhodcovského rozsudku a tiež z obsahu pripojeného spisu JUDr. Radima Kuchtu, rozhodcu sp. značka MVS 123/2010.

Žalobca na pojednávaní dňa 14.3.2012 uviedol, že sa rozhodol zakúpiť motorové vozidlo, ale nemal na neho dostatok finančných prostriedkov. Ďalej uviedol, že bol v autobazári, kde si vyhlíadal určité vozidlo, o ktorom mu predajca povedal, že je 100% v poriadku a tiež mu ponúkol sprostredkovanie úveru na zakúpenie tohto vozidla. Žalobca ďalej uviedol, že nechal predajcovi nejaké svoje osobné údaje a neskôr mu predajca zavolať, že si ho poskytovateľ úveru overil a že mu úver bude poskytnutý, čo žalobcu milo prekvapilo. Ďalej žalobca uviedol, že medzičasom musel vycestovať mimo územia Slovenska, a tak na uzavretie kúpnej a aj úverovej zmluvy splnomocnil svojich synov. Podľa vyjadrenia žalobcu mu neskôr jeho synovia zavolali z autobazáru a povedali mu, že sú tam na podpis nachystaná kúpna zmluva a aj úverová zmluva a či ich môžu podpísať, načo im žalobca povedal, že plnomocenstvo na podpísanie majú, nech teda zmluvy podpíšu. Žalobca tiež uviedol, že keď už bolo auto doma, tak sa išiel na ňom previezť a hneď zistil, že vozidlo má vady - nefungovalo ABS a boli tam aj iné vady, čo mu neskôr potvrdil aj špecializovaný servis na vozidlá danej značky. Žalobca uviedol, že syn, ktorý zmluvu za neho podpísal mu uviedol, že všetko pri kúpe bolo urobené veľmi narychlo a k uzavretiu zmluvy boli dotlačený a on nemal možnosť ovplyvniť znenie zmluvy.

Na pojednávaní dňa 6.6.2012 bol vo veci vypočutý svedok V. I. - syn žalobcu. Svedok k veci uviedol, že na základe splnomocnenia žalobcu zabezpečoval pre neho kúpu motorového vozidla a aj všetky veci, ktoré s tým súviseli, teda aj uzavretie predmetnej úverovej zmluvy. Svedok uviedol, že auto kúpili a neskôr sa zistilo, že auto má nedostatky a preto ho vrátili, z čoho neskôr vznikli spory. Svedok uviedol, že predmetnú úverovú zmluvu za žalobcu podpísal on s tým, že zmluva už bola v autobazári nachystaná a on si ju iba zbežne pozrel, skontroloval či tam sedia základné veci, údaje o aute, meno, bydlisko, dátum narodenia a podobne, pričom zmluvu si poriadne nenaštudoval, nakoľko ho ubezpečili, že jeho otec tú zmluvu pozná. Na otázku právnej zástupkyne žalobcu, či mal svedok možnosť ovplyvniť znenie zmluvy, svedok uviedol, že v podstate ani nie, pretože všetko sa zbehlo veľmi rýchlo a všetko už bolo dopredu nachystané, svedok tiež uviedol, že nebol upozornený, o rozhodcovskej doložke v zmluve. Svedok uviedol, že ešte pred podpísaním zmluvy sa telefonicky skontaktoval so žalobcom, ktorý mu potvrdil, že všetko je v poriadku a následne na to svedok zmluvu skontroloval a podpísal. Na otázku žalovaného v 2. rade svedok uviedol, že nebol na neho vyvíjaný žiadny nátlak v tom zmysle, že to musí okamžite podpísať, ďalej uviedol, že oboch predajcov v autobazáre poznal a z videnia poznal aj ženu, ktorá s ním uzatvárala úverovú zmluvu.

Podľa § 1 ods. 1 Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní (Predmet úpravy a rozsah pôsobnosti): „Tento zákon upravuje a) rozhodovanie majetkových sporov vzniknutých z tuzemských a z medzinárodných obchodnoprávných a občianskoprávných vzťahov, ak je miesto rozhodcovského konania v Slovenskej republike, b) uznanie a výkon tuzemských a cudzích rozhodcovských rozhodnutí v Slovenskej republike.“

Podľa § 3 Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní (obsah rozhodcovskej zmluvy): „(1) Rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní. (2) Rozhodcovská zmluva zaväzuje aj právnych nástupcov strán, ak to zmluvné strany v rozhodcovskej zmluve nevyklúčia.“

Podľa § 4 Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní (Forma rozhodcovskej zmluvy): „Rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve.“

Podľa § 40 ods. 1 Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní (Dôvody na podanie žaloby): „Účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak: a) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania (§ 1 ods. 3), b) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, o ktorej už predtým právoplatne rozhodol súd alebo sa o nej právoplatne rozhodlo v inom rozhodcovskom konaní, c) jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy, d) sa rozhodlo o veci, na ktorú sa rozhodcovská zmluva nevzťahovala, a účastník rozhodcovského konania túto okolnosť v rozhodcovskom konaní namietal, e) účastník rozhodcovského konania, ktorý musí byť zastúpený zákonným zástupcom, nebol takto zastúpený alebo v mene účastníka rozhodcovského konania vystupovala osoba, ktorá nebola na to splnomocnená a jej úkony neboli ani dodatočne schválené, f) sa na vydaní rozhodcovského rozsudku zúčastnil rozhodca, ktorý bol rozhodnutím podľa § 9 vylúčený pre predpojatosť alebo ktorého vylúčenie účastník rozhodcovského konania pred vydaním rozhodcovského rozsudku nie zo svojej viny nemohol dosiahnuť, g) bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania (§ 17), h) sú dôvody, pre ktoré možno žiadať o obnovu konania podľa osobitného zákona, 14) alebo i) bol rozhodcovský rozsudok ovplyvnený trestným činom rozhodcu, účastníkov konania alebo znalca, za ktorý bol právoplatne odsúdený, j) pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.“

Podľa § 43 ods. 1 Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní (Postup po zrušení rozhodcovského rozsudku): „Ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodov neplatnosti rozhodcovskej zmluvy alebo nemožnosti riešiť predmet sporu v rozhodcovskom konaní, pokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe.“

Podľa § 52 Občianskeho zákonníka: „(1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4)

Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.“

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka: „Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.“

Podľa § 53 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka: „Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. (3) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.“

Podľa § 53 ods. 4 písmeno r) Občianskeho zákonníka: „Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.“

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka: „Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.“

Podľa § 22 ods. 1 Občianskeho zákonníka: „Zástupcom je ten, kto je oprávnený konať za iného v jeho mene. Zo zastúpenia vznikajú práva a povinnosti priamo zastúpenému.“

Podľa § 23 ods. 1 Občianskeho zákonníka: „Zastúpenie vzniká na základe zákona alebo rozhodnutia štátneho orgánu (zákonné zastúpenie) alebo na základe dohody o plnomocenstve.“

Podľa § 37 Občianskeho zákonníka: „(1) Právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný. (2) Právny úkon, ktorého predmetom je plnenie nemožné, je neplatný. (3) Právny úkon nie je neplatný pre chyby v písaní a počítaní, ak je jeho význam nepochybný.“

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka: „Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.“

Podľa § 226 Občianskeho súdneho poriadku: „Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.“

Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd v rámci konania o odvolaní proti rozsudku vydanému dňa 10.10.2012 prezentoval svoj názor, že zmluvná podmienka v bode 16.19. Úverových a zmluvných podmienok jednak nebola individuálne dojednaná, ale tiež „je v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa (žalobcu) a tiež je v rozpore s dobrými mravmi, lebo spotrebiteľovi (žalobcovi) bráni hájiť svoje právo pred všeobecným súdom.“ Zároveň odvolací súd konštatoval, že žalobca (spotrebiteľ) nemal možnosť túto zmluvnú podmienku nijako ovplyvniť.

Berúc do úvahy záväzný právny názor odvolacieho súdu (§ 226 Občianskeho súdneho poriadku) súd konštatuje, že sporná rozhodcovská doložka v § 16.19 všeobecných podmienok príslušnej úverovej zmluvy je neplatná a to podľa znenia §39 a tiež aj podľa § 53 Občianskeho zákonníka, pretože takáto podmienka je v rozpore s dobrými mravmi a tiež ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (žalobcu).

S ohľadom na neplatnosť spornej rozhodcovskej doložky je zrejmé, že žalobca v súlade s § 40 ods. 1 písm. c) a j) Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní uplatnil svoj nárok na zrušenie vydaného rozhodcovského rozsudku oprávnene. Z tohto dôvodu konajúci súd napadnutý rozhodcovský rozsudok zrušil. Po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku bude súd podľa § 43 ods. 1 Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní konať ďalej vo veci nároku žalovaného, ktorý si uplatnil v spornom rozhodcovskom konaní.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku: „Účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.“

Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku: „Ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.“

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, pretože žalobca mal vo veci úspech v plnom rozsahu. Náhrada trov konania spočíva v náhrade trov právneho zastúpenia, pretože žalobca bol v konaní zastúpený advokátom.

Trovy právneho zastúpenia predstavujú nasledovné nároky ako si ich uplatnil žalobca: 1. odmenu za 2 úkony právnej pomoci v hodnote po 57,00 eur (prevzatie zastúpenia a spracovanie a podanie žaloby), odmenu za 5 úkonov právnej pomoci v hodnote po 58,69 eur (účasť na pojednávaní dňa 14.3.2012, účasť na pojednávaní dňa 6.6.2012, písomné podanie zo dňa 19.6.2012, účasť na pojednávaní dňa 10.10.2012 a podanie odvolania proti rozsudku zo dňa 26.11.2012) a odmenu za 1 úkon právnej pomoci

v hodnote 64,54 eur za účasť na pojednávaní dňa 31.3.2015; 2. náhradu tzv. režijného paušálu: 2 x po 7,41 eur (pri úkonoch vykonaných v roku 2011), 5 x po 7,63 eur (pri úkonoch vykonaných v roku 2012) a 1 x 8,39 eur (pri úkone vykonanom v roku 2015); 3. príslušná daň z pridanej hodnoty (t.j. 20% z hodnoty úkonov a režijných paušálov). To všetko v súlade s § 10 ods. 1, § 14 ods. 1, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

V zmysle vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Ďalšie dokazovanie nebolo vykonané z dôvodu, že ho žiadny z účastníkov konania nenavrhoval a taktiež aj z dôvodu, že súd považoval zistený skutkový stav veci za dostatočný na vydanie tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia. Odvolanie musí popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) obsahovať údaje o tom, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie možno odôvodniť iba nasledovnými skutočnosťami: 1, v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. (1) O.s.p., 2, konanie má inú vadu, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, 3, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, 4, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, 5, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré neboli doteraz uplatnené (§ 205a O.s.p.), 6, rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Ak povinný dobrovoľne nesplní svoju povinnosť uvedenú vo výrokovej časti tohto rozsudku, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.